

Nr 181

Av herr **Thun**, om ökat statsbidrag till Länkrörelsen.

Att Länkrörelsen numera spelar en betydelsefull roll inom nykterhetsvården, därom torde i dag inga delade meningar råda.

Från åtskilliga orter i vårt land, där Länkrörelsen vunnit en fast förankring, kan ges många bevis härom från de nykterhetsvårdande myndigheterna. När nykterhetsnämnderna stått maktlösa inför sin uppgift och som en sista utväg fått de alkoholskadade införpassade på vårdanstalt — oftast med återfall som enda resultat — har Länkrörelsen efter vårdtidens slut stått redo att hjälpa på sitt speciella sätt. Här hjälper det intet eller föga att av samhället utsedd övervakare söker leda den alkoholförgiftade bort från ett fortsatt spritmissbruk, ty i denna sin egenskap kommer övervakaren lätt att framstå som spritspion och angivare. Den enskilde länkmedlemmen, som tidigare själv slagits av alkoholismens förbannelse men som med andra kamraters hjälp kämpat sig fri, har däremot på ett helt annat sätt möjligheter att ta hand om en alkoholsjuk och olycklig medmänniska och förhjälpa henne över till Länkrörelsens starka kamratskap. Detta kamratskap vilar helt på rörelsens grundläggande sju punkter, av vilka jag här gärna vill citera den fjärde: »Företag en grundlig granskning av Dina moralbegrepp. Vi eftersträva absolut ärlighet, renhet, kärlek till medmänniskorna och osjälviskhet.» Under bland annat detta motto möter den nyvordne Länkkamraten och alkoholisten sin Länkförening. Är han gift måste han få sin hustru med sig till de familjära Länkräffarna; med kamraternas hjälp skall han nämligen lära henne förstå att alkoholismens offer är sjuka människor, som för återvinande av hälsa och psykisk balans behöver mötas av uppriktighet och förståelse, framför allt inom det egna hemmets väggar. Ett av Länkrörelsens stora problem är lokalfrågan, i vilken bör inkluderas klubbрум och hobbylokal såväl som sommarhem med tillgång till bad och fiske. Här har medlemmarna att göra stora ekonomiska uppoffringar, till vilka även kommer vissa kostnader i samband med läkarhjälp vid akuta alkoholistfall. Är då samhällets stöd till denna betydelsefulla nykterhetsvårdande verksamhet ordnat på ett fullt tillfredsställande sätt? Svaret måste tyvärr bli negativt. Även om vissa primärkommuner och landsting ställer ej föraktliga anslag till Länkrörelsens förfogande, så är dessa jämte det utgående statsbidraget för budgetåret 1955/56, 15 000 kronor, alltför blygsamma belopp för att ens utgöra en verklig manifestation av visat samhällsintresse för en rörelse av stor social och mänsklig betydelse.

Socialministern förordar att anslaget till Länkrörelsen för budgetåret 1956/57 höjes till 25 000 kronor och motiverar detta med att erfarenheterna av ifrågavarande verksamhet synes vara goda, och han finner det därför önskvärt, att denna rörelse utvecklas ytterligare. Skall statsrådets förhoppningar i detta avseende gå i uppfyllelse, så förefaller det som om den föreslagna anslagshöjningen bort vara av en helt annan storleksordning.

Med stöd av det ovan anförda får jag härmed hemställa,
att riksdagen under statsverkspropositionens femte huvudtitel punkt 22 Bidrag till Länkrörelsen måtte besluta om ett anslag för budgetåret 1956/57 på 100 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1956

Edvin Thun

Nr 182

Av herrar Magnusson och Arrhén, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till mödrahjälp och till mödrahjälpnämnderna.

(Lika lydande med motion nr 351 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1956

Tage Magnusson

Erik Arrhén